

VASTEN 2019: BEZINNING VOOR ASWOENSDAG – BEGIN VAN DE VASTENTIJD

Dit is de eerste in een reeks bezinningen van priester Paul Lansu doorheen de vasten.

[Joël 2:12-18](#) | [Psalm 51 \(50\)](#) | [2 Korintiërs 5:20-6:2](#) | [Mattheüs 6:1-6, 16-18](#)

Aswoensdag is een liturgisch gebeuren dat ons, midden in de werkweek, een gelegenheid geeft tot bezinning over waar al ons zijn en ons werk ons brengt. Aswoensdag is het begin van de vasten en valt 46 dagen vóór Pasen.

Aswoensdag is een dag van extra gebed, vasten en berouw. "Gedenk dat gij stof zijt en tot stof zult wederkeren." Het toont ons hoe relatief alles in het leven is. Vandaag zeggen wij "Kom tot inkeer en wees trouw aan de Bijbel."

Vasten, solidariteit en gebed zijn de drie werken voor de vastentijd, die een tijd van voorbereiding is op de komst van Pasen. Het is een tijd van zelfonderzoek en bezinning. Christenen concentreren zich op hun relatie met God, vaak door iets op te geven of om vrijwilligerswerk te doen en iets van zichzelf aan anderen te schenken. Mensen zouden niet moeten vragen waar hun God is, omdat hij zichtbaar en tastbaar zou moeten zijn in mensen die "hun hart hebben geopend voor Hem en daardoor rijk zijn aan goedheid. Wij zijn de belichaming van God."

Helpen om het kruis van het lijden te dragen

Deze veertig dagen is een periode waarin gelovigen meer dan ooit hun concrete solidariteit tonen, binnen onze eigen samenleving of daarbuiten, met mensen die leiden onder onrecht, honger, armoede, onveiligheid of geweld. Vele mensen dragen hun dagelijkse kruis! Wij zijn klaar of bereiden ons voor om de kruizen van armoede en uitbuiting te dragen. Samen het lijden dragen maakt de kruizen ook lichter.

Het beeld van God in anderen zien

De vasten wijst ons op onze behoefte aan God door onze relaties met mensen, in het bijzonder met de zwaksten in de samenleving. Wij kijken naar God door het aangezicht en de ogen van de ander: de arme, de hongerige en de gekwetste. De vastentijd nodigt ons uit om schoon schip te maken met de roest van het egoïsme en om Zijn liefde te delen met anderen, zoals Hij ons gezegd heeft.

Conflicten en oorlogen, geweld als antwoord op klimaatverandering, de groeiende kloof tussen rijk en arm. Meer dan ooit roept onze tijd op tot radicale keuzes.

Vasten gaat over beslissingen en keuzes maken; beslissen om te bidden en beter te zien wat belangrijk is; verbonden en verzoend zijn met de ander; contact maken met God als zijn volk onderweg. Ons leven is altijd "work in progress".

De trompet van Joël

Nu wij de vastentijd ingaan, klinkt de sterke oproep van Joël opnieuw. Hij gebruikt een trompet – vandaag zou het wellicht een megafoon zijn – om iedereen bij elkaar te roepen, jong en oud. Hij roept op om terug te keren tot de Bron van ons Leven en ons te realiseren waar het echt om gaat. Het tij keren en weer vanuit God te leven. Met Jezus leren we dat inkeer, onderzoek en verandering van leefwijze in stilte rijpen en groeien.

Belangrijkheid van onze motivatie om te vasten

Het gebed dat de asoplegging begeleidt is "gedenk dat gij stof zijt en tot stof zult wederkeren." Het is een stevige waarschuwing dat de dood ons allen wacht, eerder vroeger dan later. Als wij ons egoïsme niet opgeven zijn wij gedoemd. Vasten is de geleefde herinnering dat het kruis van Calvarie de aankondiging is van Gods liefde voor ons. Ons leven is God zoveel waard dat hij voor ieder van ons gestorven is. Gods gift van liefde is totaal, onvoorwaardelijk en voor altijd. Het veronderstelt dat wij ten diepste van onszelf houden, zodat anderen liefhebben als onszelf heroïsche edelmoedigheid in ons oproept. Vasten is een voortdurende aankondiging van Gods zelfopoffering. Wij worden uitgenodigd om deze liefde in ons op te nemen en dagelijks te laten zien in onze wereld door rechtvaardigheid, het zoeken van de waarheid, verzoening, edelmoedigheid en vergeving.

Tijdens zijn leven heeft Christus volstrekt duidelijk gemaakt dat vasten niet gaat over wat je doet of opgeeft, maar over de motivatie waarmee je dat doet. Niet snoepen bijvoorbeeld maakt op zichzelf de wereld niet beter of jezelf gelukkiger. Onze manier van vasten kan een impact hebben op de wereld en onze persoonlijke spiritualiteit, maar alleen als wij ons hart naar God keren en als onze daden overeenstemmen met onze woorden. Hypocrisie is het tegendeel van vasten. Als je vast, maak dat dan een onderdeel van de tocht naar Pasen. Het goede nieuws van de verrezen Heer motiveert ons tot identificatie met hen die kruizen te dragen hebben.

Geloof in actie

Vele Pax Christi-leden en christenen (zoals onze lidorganisatie in het Verenigd Koninkrijk) getuigen op Aswoensdag tegen de voorbereidingen op een kernoorlog. Daarmee dragen zij het kruis van een mogelijke vernietiging van onze planeet. Dit is geloof in actie. Kernwapenlanden moderniseren hun kernwapenarsenaal, terwijl de dreiging met en het bezit van kernwapens veroordeeld moet worden. Totale ontmanteling van kernwapens is een noodzaak om onze planeet te redden. Aswoensdag is een dag om tot een nieuwe visie te komen – niet slechts op hoe een mens te zijn in onze samenleving of onze wereld, maar ook op vrede en veiligheid in het kader van internationale politiek. De oproep tot bekering is er een voor totale nucleaire ontwapening.

Belijden gekoppeld aan actie in de wereld kan het verschil maken. Onze vasten is tegelijk ook ons feest, omdat onze woorden ook onze daden zijn. Ik wens u allen een zinvolle vastentijd.

Paul Lansu – Senior Policy Advisor Pax Christi International

Vertaling: Hugo Swinnen